

Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Nicolaus Qvistorpius, Th. D. Et P. Ordinarius ... Acerbum Maxime Funus Viri ... Dn. Christophori Redekeri, ICTi, & olim Antecessoris Academiae ... abs Moestissima Vidua Foemina ... Catharina Sophia Gerdes Ad Horam 1. Diei XXIII. Mensis Currentis Januarii Solemnissime ac Decentissime paratum indicit, atqve Ad Exeqvias Benevole Frequentandas Proceres et Cives Academicos ... Publico Hoc Programmate ... Invitat

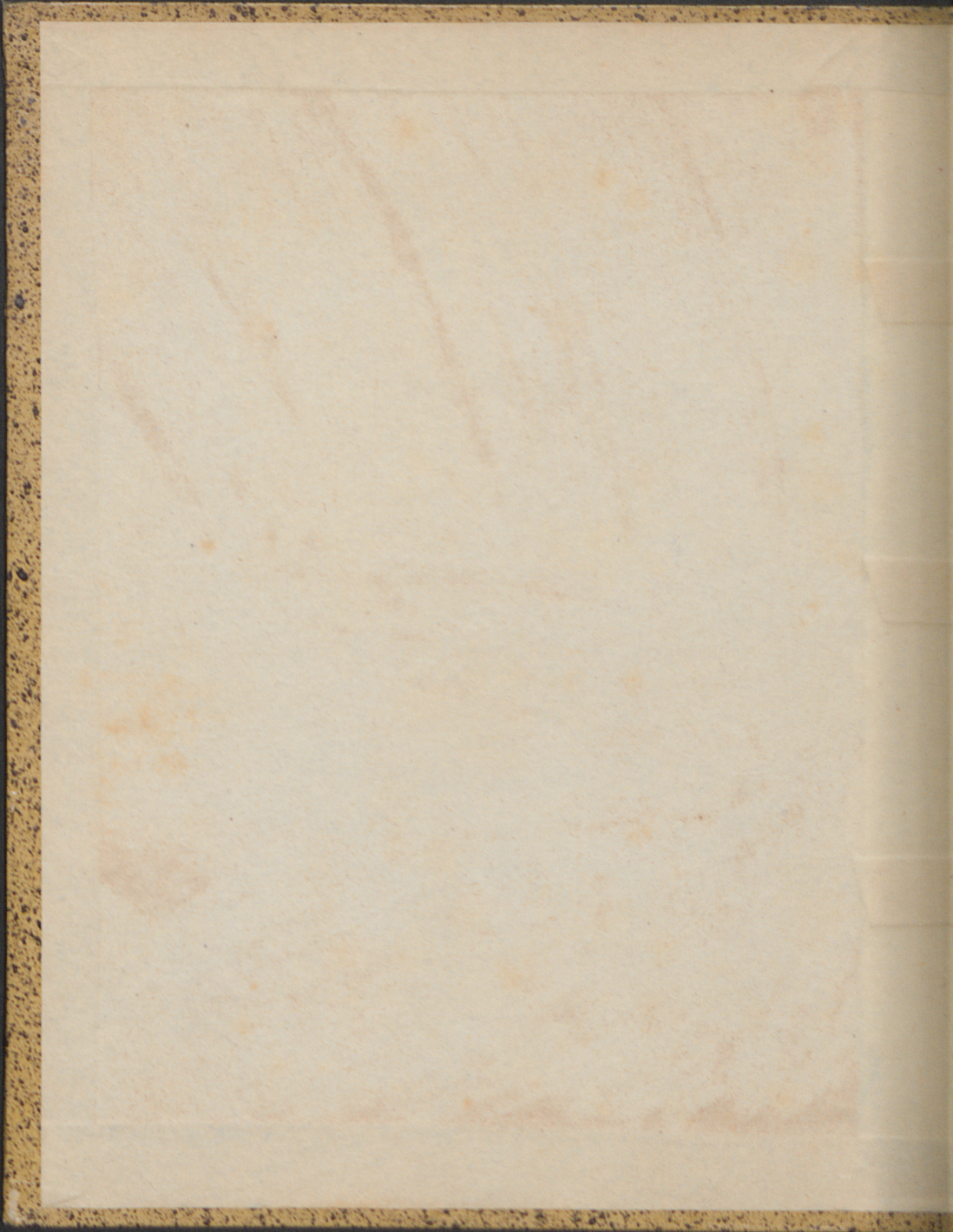
[Rostock]: Wepling, [1704]

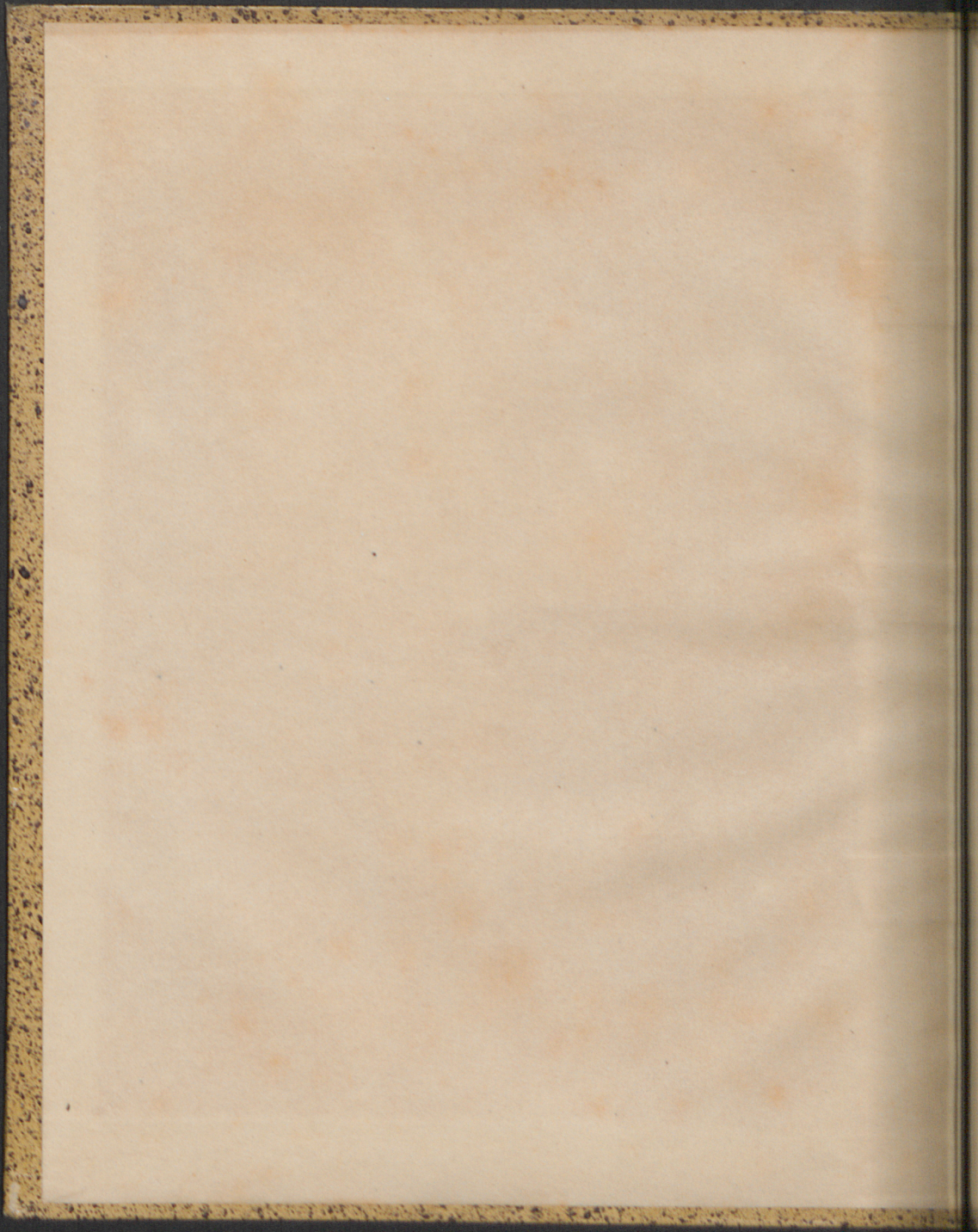
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770282938>

Druck Freier Zugang

Qvistorp, J. N.
in
C. Redeker.
Rostock, 1704.

22

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOGHIENSIS

JOHANNES NICOLAUS
QVISTORPIUS,

TH. D. ET P. ORDINARIUS, AD DIV. NICOL. PAST.
AC R. MINISTERII PATR. SUPERINTENDENS

ACERBUM MAXIME FUNUS

VIRI PRÆNOBILISSIMI, AMPLISSIMI,
CONSULTISSIMI, PRUDENTISSIMI QVE

DN. CHRISTOPHO-
RI REDEKERI,

JOHANNIS ANTECESSORIS ACA-

CONSISTORII DUCALIS ASSESSORIS,
REPUBLICÆ ROSTOGHIENSIS CONSULIS
PRIMI, DEXTERRIMIQUE

abs
MOESTISSIMA VIDUA FOEMINA
NOBILISSIMA & VIRTUOSISSIMA

CATHARINA SO-
PHIA GERDES

AD HORAM I. DIEI XXIII. MENSIS CURRENTIS
JANUARIII SOLEMNISSIMÆ ac DECENTISSIMÆ PARATUM
INDICIT, atqve

AD EXEQVIAS BENEVOLE FREQUENTANDAS
PROGERES ET CIVES ACADEMICOS

SUIS QVOS QVE TITULIS CONSPICUOS
PUBLICO HOC, PROGRAMMATE

QVA FAS EST HUMANITATE, ac STUDIO VOCAT, & INVITAT.

Literis Joh. Wepplingii, SER. PRINC, & Acad, Typogr,

Rbata est superiori die MAURI
seu XV. currentis mensis Janua-
rii Civitas hæc nostra Confule
suo primario, Viro prænobilis-
simo, Consultissimo, ac Pruden-
tissimo Domino CHRISTO-
PHORO REDEKERO, Jcto
Excellentissimo. O Fatum
acerbum! Abi in lachrymas Rostochium, REDEKE-
RUM amisisti, REDEKERUM dum dico, Virum te
amisisse, affirmo, prudentiâ singulari, judicio acri, elo-
quentiâ gratissima insignem, Cui bonum publicum pro-
movere, Cui Rempublicam tranquillam servare, &
felicem præstare, studium unicum, Cui Ministrorum
Ecclesiæ, pauperum, Viduarum, Orphanorum audi-
re querelas, earumque afflictis causis, consulere
volupe. Cum SCIPIONIS funus inaudiisset MACE-
DONICUS, quanquam à Viro opinionibus, & animo
dissenferat; tamen eo nuncio perterritus in publicum
progressus clamavit; Cives concurrite; concurrite! Mania
vestræ urbis collapsa sunt. Quid queramur, aut quid
taceamus? propemodum ignoramus. Est quidem exi-
gua hæc nostra Respublica angustis terminis circum-
scripta

scripta, angustiis autem maximis coarctata, majoribus
certè, quàm quis cogitare possit. Eam igitur suo Con-
sule primo, tam sincero, tam candido, tam cordato
Viro privatam esse intempestivâ hacce tempestate, me-
rito dolemus, meritò Jure exclamamus. Mœnia ve-
stræ Reipublicæ concussa sunt, & Vobis, & Civitati ve-
stræ fulcrum subtractum est validissimum. O vehe-
mentem Dei in nos indignationem! Menses nondum
duo sunt, quando Respublica Civica Senatorem pruden-
tem, & ingeniosissimum suum KILIANUM amisit, quan-
do decore suo, externo turri illa elegantissimâ, illa proce-
râ tempestat: ingenti cum vehementi turbine privata est.
Nunc & Consule suo dexterrimo privatur. Peccavimus O
DEUS, peccavimus, hæc, & his majores peccatis nostris
pœnas nobis attraximus. Ac TU, quæ tua est Cle-
mentia pœnis modum benignè statue. Ni peccare
desisterimus, metueudum est, fore, ut quibus adhuc
Civitas innititur fulcris reliquis subtractis, res collaba-
tur publica. Hunc Prænobilissimum, Consultissimum
& Prudentissimum quem nunc lugemus Consularem
Virum WESTPHALIA magnorum virorum Parens
dedit: Illa ipsi natale solum, & in ea urbs *Osnabruga*.
Civitas ob pacem inter Imperatorem O. M. FERDI-
NANDUM III. & REGNUM SUECIÆ ibidem sanc-
tiam omni hodie ætate illustris. Hic ipse B. N. die 10.
Novembr. ipso etiam Beatisf. Luthero olim natali An.
1652. Spectatissimis Parentibus, Patre B. GERHARDO
REDEKERO & Matre Fœminâ ornatissima ANNA
v. ANCKUM ex Familia prudentissimi Senatoris Os-
nabrugensis JOHANN. v. ANCKUM prognata, natus
est. Avus Paternus Ei fuit Vir integerrimus CHRI-
STOPHORUS REDEKER, Civis Osnabrugensis ho-
nestissimus

A 2

nestissimus

nestissimus. Avia Paterna Matrōna honestissima CA-
THARINA LANDWEHRS. Avum maternum
laudavit jam supra nominatum spectatiss. Dn. JOH. v.
ANCKUM, Senatoriā dignitate conspicuum. Aviam
maternam Generosiss. Fœminam ANNAM v. WAR-
NEFELD, ex nobili stirpe de WARNEFELDTEN,
prognatam. Nec degenerem natum, genere Paren-
tes, sed in generis sui decorem, & ornamentum produ-
xere. Quod cum juvenis admodum, quæ erat inge-
nii sui insignioris indoles maturè ostenderet; nec suo
desuere Parentes officio, qui & ipsi indolem nobilio-
rem domi pietatis exercitiis expolire cœperunt, & aliis
ingeniorum formatoribus industriis perficiendum
commiserunt. Cum autem Patruus piè Defuncti Vir
quondam Illustris, Excell. DN. HENRIC. RUDOL-
PHUS REDEKERUS Jctus Excellentiss. & Ante-
cessor hujus Academiæ Celeberrimus, Consiliarius,
Ducis Mecklenburgensis CHRISTIANI LUDOVICI
O. M. Principis quondam N. longè Clementissimi &c.
Intimus, Vir de nostra Academiā, imo totā provincia
optime meritis Eundem ad se vocaret; Anno 1661. æta-
tis anno X. ad ROSETUM N. parati Parentes ablega-
runt, qui & receptus non tantum Filii loco in ædi-
bus Exeellentissimi Patruī; sed & Scholæ hic Oppidanæ
Collegis apprimè industriis Clariss. t. t. BLASIO GRA-
BIO Rectori, & M. GEORG. NHENKIO, eo tempo-
re Conrectori, hodie autem Pastori Mariano gravissimo,
Collegæ ac Affini N. Colendo, nec non M. JOACHI-
MO ROPERTO, Sub-Rectori jam & Beato traditus, ac
satis liberaliter (ut ipse B. Vir in suis Bibliis in perpetuam
rei memoriā manu propria notavit) educatus est. Opti-
mis sic disciplinarum rudimentis, eleganter instructus
Anno

Anno 1668. ad *Gymnasium Sednense*, jussu & ex consi-
liis optimi sui Patru[m] migravit, ut Celeberrimi, & in-
signis illius juventutis masculæ, Formatoris Max. Re-
verend. & Excellentiss. Domini *viv ex regis* GO-
THOFREDI AMMONII, olim & nostri in primâ ju-
ventute Præceptoris fidelissimi, qui ibidem ex illustri
schola Gustavoviensi ad citatam Civitatem Regiam ve-
catus, Gymnasio Celeberrimo præerat, operâ, & moribus
nitidior, & eruditione insignior redderetur. Quo &
Rectore suo ac præside in solemn[i] Disputatione, quæ
Ethica principia exhibuitante abito Anno 1670. Respon-
dendo dignum se præbuit, ac probavit, qui Academias
scholas illas verè Regias cum fructu adire posset. Lustr[o]
Sedini sic consumto, optimus patruus Patris curam ha-
bens ad nostram Academiam *Manu scripto* N. vocavit, ut
suo sub ductu eleganter ccepta ejus studia perficeret. Anno
1674. cum Excellentissimo Patruo suo *à Rege Danorum &*
Norvegorum Potentissimo (cujus *Regia Majestatis* laudatus
Vir per aliquot annos in consiliis fuit) sub delegato Com-
missario Cæsareo in causâ Serenissimi Principis, & Or-
dinum Provincialium Frisiæ Orientalis Secretarii loco
Frisios Orientales vidit, & Anno 75. similem Secretarii
spartam Dexterrimus Patruus Eitem demandavit, cum
Celeberrimus ille Jctus ac Consiliarius Ducalis tan-
quam Legatus Serenissimi quondam Ducis nostri DN.
DN. CHRISTIANI LUDOVICI, Cancellarii Aca-
demix N. Magnificentissimi, Clementissimiq; ad Circu-
laria Saxonix inferioris Comitum Luneburgum convo-
cata abiret. Quâ Secretarii sparta cum utroq; loco-
rum summa cum laude defunctus esset, eodem Anno
1675. Mens. Decembr. à Viro Nobilissimo JANO LAS-
SONIO, in FIONIÆ Daniæ Insula judice Provinciali

Conspicuo ad Ephoriam Filii sui Primogeniti CHRISTIANI vocatus est. Quam benè vero & hanc Ephoriam spartam ornaverit, vel inde patescit, quod Informati juvenis Parens, Eundem in Germaniam à Provido optimo Patruo ad aliam t. t. Generosi Juvenis JOHANNIS DIDERICI de MOLTZAHN, Illustris DN. WOLRADI LEVINI de MOLZAN, Consiliarii Provincialis eminentissimi Filii æmuli hodie Provinciae MARESCHALLI Illustris Ephoriam, revocatum dimittere noluerit; nisi & Filii CHRISTIANI LASSONII secum ad Academiam, & exteros duce dī inspectionem continuaret. Proin DANIA prius & SCANIA perlustratis Rostochium Anno 1677. Mens. Majo cum LASSONIO suo rediit, isthoc & omnium maximè fini, ut sacrae THEMIDOS Præceptis felicissimè imbueretur; pro quo instituto exeqvendo B. Patrono suo Excellentissimo REDEKERO consummatae doctrinae, æternæq; famæ in Academia nostrâ totoque orbe JURE CONSULTO, & B. CASPAR. HABERMANNO, Philosoph. & J. U. D. hujus Profess. olim public, incomparabilibus usus est Præceptoribus, sub quibus Auctoribus summo & indefesso studio Juris Civilis notitiam, non contemptis iis, quæ corpus vel muniunt, vel ornant exercitiis, sibi acqvilivit per D. G. consummatam. Sed nec in uno animus discendi cupidus continetur, & in cluditur loco. Rostochio proinde nostro Anno 1678. cum LASSONIO suo discedens alias visitaturus provincinias, & Celeberrimas Civitates, *Noviomagum*, tunc Cælaris, Regum, Electorum, Ducumq; Armipotentum; illustrissimis & Excellentissimis Legatis, & Oratoribus de pace tractantibus Celeberrimam adiit, inde vero Lugdunum Batavorum cum Comite suo pergens sedulo Jctum Excell. Bœkelmannum, & Matthæum publicè privatimq; studio-

studioſſimè audivit. Ingruente a. Autumno Illuſtiores
Hollandiæ pariter ac Brabantia, itemq; Flandriæ Civitates
viſurus, Amſtelodamum, Harlemum, Hagamq; Comitum
ivit, quibus una cum Delpho, & Roterodamo item Ant-
werpia. & Bruxellâ, nec non Gandavo, Bruga, & Oſtendâ
perluſtratis, d. 29. Octobr. Neoporto Flandriæ per mare
in Britanniam descendens Doaveram intravit. Inde per
Cantebarium, Rorcheſter, & Graveſand, Londinum Πολυαιθρω-
τωνος venit, & dehinc cum novo ſtatim Anno ſc. 1680.
Academias, OXONIUM & CAMBRIGAM inviſit, ritus
ac mores populorum cognovit, inſtituta & Bibliothecas
obſervavit, & inſpexit. Ex Anglia ſeq: April. menſe in
Galliam trajiciens Lutetiæ Pariſiorum tum addiſcendæ
linguæ, tum & cognolcendi ſtatus publici cauſa per an-
num ſubſtitit. Anno autem ſeqvente 81. Aureliam quoque
cum cœteris tam Chartrice tum Picardie Civitatibus con-
ſpexit. Fruſtuofâ hâc peregrinatione inflammatus
quaſi, in ITALIAM quoque eodem anno meditabatur
iter, ut quicquid erat undiqve ſcientiarum conquiret.
Sed triſte fatiſ nuncium de inopinatâ excellentiſſ. Pa-
trui, vere Patris & poſt DEUM ſummi Patroni morte
ceteroquin Beatiffimâ, & adverſa Parentis LASSONII
fortunâ domum ſimul peregrinantes retraxit. Reductum
igitur ex Galliâ Comitem conceditum Anno 1682. Menſ.
Majo, Parentibus reddidit, ipſe v. Roſtochium noſtrum,
rediit. Reducem factum ſerenâ fronte excepit jam B.
Patruſ unicus hæres Vir hodie Prænobiliff. ac Conſultiff.
DN. HENRICUS RUDOLPHUS REDEKERUS,
SERENISS. Ducis Mecklenburgenſ. Regentiſ Conſilia-
rius Auſicus &c. Fautor ac Affiniſ N. conjunctiſſimus,
qui Orbatî & maxime pio Parente, & benigniſſimo Patruo,
Faterna animarû conſpiratione, mitigaverunt vulnuſ ſibi
per

per mortem tam Optimi Patris inflictum. Mox autem
Managers de honoribus & privilegiis in jure ambi-
dis Consilio Patronorum, & optime Faventium cogita-
vit, quorum etiam nutu Gryphicum vicinum adiit Athe-
næum ac se Nobiliss. Amplissimæq; Facultatis Juridicæ
ibidem examini stitit, suamque eruditionis haud vul-
geris copiam in utroque Jure tam in tentamine, quam
etiam examine rigoroso, & cursoris sic dictis lectionibus
ostendit, ut communi omnium voto promptissime ad
Disputationem Inauguralem solemniter habendam fuerit
admissus, quam etiam, sistens explicationem, & conci-
liationem l. 4. Codic. cum 31. ff. de legibus, dis-
quirens: *An Principe legibus sit allegatus* Anno 1682.
die 29. Novembr. Præside jam & B. FRIDERICO
GERDESIO, Facult. Juridicæ t. t. Seniore, ac Decano
simulque dictæ Universitatis Rectore, ac Consistorii
Regii Assessore, tanto cum omnium Bonorum applausu
& congratulatione habuit, ac defendit, ut non tantum
finito dictæ solemnis Disputationis conflictu J. U. Licent:
renunciaretur; Sed subsequ: mox 30. dicti mensis die
jam laudato Brabeuteâ, in solemni promotionis actu Dia-
demate Doctorali condignè redimeretur. Tot ac tan-
tæ Virtutes Serenissimum ac Celsissimum O. M. Prin-
cipem Dominum ac Dom: GUSTAVUM ADOLPHUM
Ducem Mecklenburgensem &c. Patronum Academiae
nostræ Magnificentissimum moverunt, ut ipsi *Professio-
nem Codicis*, & Assessuram Eminentiss. Consistorii Ducalis
in locum B. DN. ALBERTI WILLEBRANDI Se-
nioris, Clementissime obtulerit, & ad eam Beatum N. vo-
caverit. Quod illustre officium prævia inaugurali Ora-
tione Anno 1683. d. 29. Martii solemniter à Magnifico t. t.
Rectore JACOBO LEMBKENIO Introductus, pro-
pitio

pitio Numine suscepit, & vestigium ex templo in Cathedralam figere cœpit, docendiqve labores cum magnâ animi sui voluptate & alacritate subiit non modo; sed & adeo diligenter ac probè sustinuit, ut merito suo ab omnibus æquis studiorum æstimatoribus maximam inde laudem reportarit. Scripta ejus, Disputationesq; publicas notatas legere licet in optimo Venerandi Academiae N. Senioris Excellentiss. DN. HABICHHORSTII non sat commendando *Rostochio Literato* p. 203, ad quod B. L. meritò remittimus. RECTORALE Magnific. munus in hac Academia, si rectè calculum ponimus, bis immortalis suâ cum laude obiit, nihilq; eorum, quæ ullo pacto, vel ad promovendam salutem publicam, & conservanda privilegia Academica facere videbantur unquam, prætermisit. Substitit hactenus in Academicis circulis B. N. inque illis celebritate nominis haud vulgari auctus persistere in Professorali muneris negotiis, in Consistorialibus & Exercitatissimus, decreverat. At enim verò aliter quàm ex opinione nostra res moderatur Summum Numen, quo disponente Civitas inclita N. Rostochiensis uno ore, unoque affectu Eum expetiit rebus Præfidem. Electus itaque, Patrum conscriptorum conspirantibus suffragiis, & primùm quidem, morte dieque consueto Mathiæ seu 24. Februarii Anno 1693. renunciatus est Senator; dein vero & sequente mox Martii die 7. Consul constitutus est. Ex quo tempore, quàm laudabiliter prætulerit, quântam in consiliis oportunitis capiendis prudentiam, in dandis fidem, in exsequendis promptitudinem demonstraverit & constantiam, quâ humanitate, & comitate, ad devincendas hominum voluntates natura genitus erat velut industria tactus, omnium favorem sibi conciliare studuerit, res

B

ipsa

ipsa satis superque testata est, neque livor ipse id facile
diffiteri poterit. Paucis multa complectar. Iis B. N.
virtutibus præpolluit. eo in hanc Rempubl affectu fuit,
ejus salutis follicite adeo advigilavit, ut cum *M. Tullio Cicerone*,
PATRIS PATRIÆ, cum *Aristide JUSTI*, cum
L. CALPHURNIO, *PISONE*, *FRUGI* Cognomine,
jure suo mereatur. Majoribusque sine omni dubio me-
ritis inclaruisset, si longius producere Ei vitam datum
esset. Cum Cœlibem vitam agere, haud conveniens
sibi duceret, connubialia sacra meditatus est, amores-
que ambiit Virginis tunc Nobilissimæ rarisque virtutum
ornamentis fulgidissimæ *SOPHIÆ AGNESIÆ* natæ
SCHUTZIÆ, Jcti Celeberrimi atque Excellentissimi
Domini *JOHANNIS ALBRECHT SCHUTZEN*,
olim *SERENISSIMI CÆLSSISSIMI QUE O. M. PRINCIPIS*
ac Domini Dn. GUSTAVI ADOLPHI, & hodie itidem
SERENISSIMI ac POTENTISSIMI PRINCIPIS REGENTIS
FRIDERICI WILHELMI DUCUM Mecklenburgi-
corum &c. &c. Dominorum nostrorum & Patronorum
longe Clementissimorum Consiliarii Aulæ & Camerae
splendidissimi, Fautoris N. Certissimi, Aestimatifsimique
(quem ut D. T. O. M. sospitem adhuc diu servare velit
animitus vovemus!) & Nobilissimæ quoque, & omni
laude eminentissimæ Fæminæ *AGNETÆ RHU-*
LEN jam in Domino defunctæ, dilectissimæ Fi-
liæ, successit ex voto negotium, ut anno 1683.
d. 13. Sept. Gustavo nuptiali fœdere eam si-
bi sociaret. Licet hi conjugēs ovīs ad instar
oleoque quod agunt, tranquilliores vixerint,
illorum tamen jugalis lectus & improlis & bre-
vissimū temporis extitit, quippe quod d. 9. Febr.
sub

subſequentis anni 84. beatiffimâ quidem, aſt eheu !
præmatura morte & non ſine maxima B. N. affli-
ctione, Elegantiffima SCHUTZIA diſceſſerit. Luctu
decenter peracto ut ad ſecunda vota tranſeat viduus SVA-
fores tuerunt ipſi Optimi *Soceri*, & ipſe è re ſuâ eſſe duxit.
Proinde & ſeqv. anno 1685. d. 25. Maji novem tori Con-
fortem, Nobiliſſimam, virtutumqve omnium decore
in exemplum ſpectatiſſimam Fœminam, CATHARI-
NAM SOPHIAM GERDES, B. Viri Conſultiffimi
JOHANNIS GERDESII, J. U. D. & Civitatis Ducal.
Güſtroviſis Conſulis Senioris, & DICASTERII ME-
CKLENBURG. Aſſeſſor, extraord. uti & B. HELENÆ
WARNCKENTIENS filiam, B. JACOBI WARN-
CKENTINI Senatoris ejusdem Civitatis Optime me-
riti & HELENÆ ab ALDENSTEDTEN, ex familia
nobilium eqvitem Brunſvvicenſium de Altdenſtedt
oriundam neptem, & B. Dn. MARTINI CHRISTO-
PHORI GERDESI, J. U. D. & Conſulis Güſtrovien-
ſis ac Dicceſterii jam dicti Aſſeſſoris extraordin. ſororem
tunc viduam, & antehac Nobiliſſimi & Conſultiffimi
Dn. JACOBI DORKES, J. U. D. & Advocati apud Gü-
ſtroviſis ſolertiſſimi ann. 1680. piè functi Conjugem,
compatrinam N. æſtimatiſſimam, ſibi adſcivit, quæ
ipſum Filio unico ann. 1686. die 16. Februarii paterna-
rum virtutum Herede JOHANNE HENRICO J. U. Stu-
dioſo Florentiſſimo, Parentem fecit. Qvem Patre orbem
providiſſimo, ſummoq; omnium, qui Filii vocantur
Patri in cœlis, ardentiffimis commendamus precibus?
Hujus ne explicem conjugii delicias, chartæ anguſtia
me prohibet, id autem ſilentio præterire non poſſum,
quod cum POMPONIO *Μαναρίτης* ſibi gloriari licuerit,
quod nunquam cum uxore in gratiam redierit, utpote

B a

â quâ

à quâ nunquam secessionem fecerat. Cum verò nullâ
 laus alia cum vera pietate, & Religionis studio com-
 paranda sit, tantæ sanè in B. N. hæc, ipsæ quoque fue-
 runt, ut vix majora in ullo alio esse potuerint, Deum
 sincero pectore coluit, nullum à sacris meditationibus di-
 reliquum fecit, Conscientiæ rationem curatissimè habuit,
 labem peccati vel nativam vel contractam, piâ confessi-
 one, comitante semper alto pectore conceptâ de ad-
 missis peccatis tristitia, eluere studuit; sicque vita Deo
 placente, ad mortem etiam, quam frequentissimè me-
 ditabatur nusquam non paratus exstitit; cujus causam &
 occasionem non nostris sed ipsius Experientissimi Me-
 dici Viri Nobilissimi, atque Excellentissimi Dni. D.
 BERNHARDI BARNSTORFFI, Collegii Medici
 Senioris, Dni. Collegæ, Compatriis & cognati honora-
 tissimi, describemus, quæ ita se habent: *Depravata*
 & *Cachectica corporis constitutio, quæ per inte-*
grum ferme annum, pie Defuncto nostro, Viro
Ampliss. & Consultiss. Dni. CHRISTOPHORO RE-
DERERO, J. U. D. & Consuli huius Urbis gravissi-
mo, Fautori & Amico nostro desideratissimo,
varias excitavit molestias, à nimio humorum, quie-
bus origenem debet, acrim, serosorum & visci-
dorum abundantia, indies in tantum fuit aucta, ut
nulla propemodum pars exstiterit, quæ non ex in-
de detrimentum senserit insignè. Pedes enim non
tantum intumuerunt, verum etiam hydatides seu
vesiculas, cum pruritu notabili prorumpentes, &
lympha quadam pellucida repletas monstrarunt; &
 præterea

præterea quoque, ex glandulis suis subcutaneis impetu-
 ose stillarunt liquorem, qui tanta polluit aerumonia,
 ut, quascunque modo attigit partes, statim
 cuticula privaverit, ipsamque catem subjectam mo-
 dis variis vulneraverit, doloreque non minimo affe-
 cerit. Hic liquor acris, quo magis ab initio, Chi-
 rurgicâ ope, & applicatione remediorum quorun-
 dam externorum, nimium exsiccantium scilicet & con-
 solidantium, in effluxu suo fuit impeditus, eo ma-
 jori impetu, ad intima fuit repulsus viscera, quo-
 rum texturam, ad separandos liquores ordinarios,
 plane inidoneam reddidit: Unde postmodum non
 nisi vitiosus, acris, viscidus, Spiritibus destitutus,
 & ad nutriendum plane ineptus potuit segregari san-
 guis, qui periculosus illis, successu temporis quæ se-
 quebantur, symptomatibus, causam præbuit præ-
 cipuam. Acredini enim & Visciditati in san-
 guine latitanti, nec per viscerum colatoria satis sepa-
 rati, unice tribuendum venit, quod Beatus N. in ore
 & faucibus, incredibilem perceperit ariditatem cum
 ardore conjunctam: In pectore tussim, angustias, &
 respicandi difficultates: in infimo ventre & femori-
 bus insignem intumescenciam aquosam, imprimentis
 vestigia firmiter retinentem, apertissimaque Hydro-
 pis indicia manifestantem: quodque præterea, pulsum
 subinde habuerit febrilem & frequentiore, uris
 nam aamodum paucam, crassam tamen, turbidam

Substrabam reddideret; & de inappetentia ciborum, siti inexstinguibili, vigiliis continuis, totiusq; corporis lassitudine & languore fuerit conquestus. Quamvis verò ad Cachecticum hocce malum curandum & radicitus extirpandum, consilia & auxilia, non saltem nostra, & Excell. Dn. D. Schaperi Collega honoratissimi, verum etiam Exterorum celeberrimorum Medicorum fuerint implorata; jisdem tamen omnibus nil quicquam, vel admodum parum laudabile fuit effectum; Præsidia namq; cuncta, larga manu præscripta & adhibita, tanta non exstiterunt efficacia, ut constans, rebelli morbo, obsequium imperare, aut D. à morte, saltem à paroxysmo febrili, aliquoties sub finem morbi, cum intensissimo frigore, animi deliquiis, ab levioribus quibusdam motibus convulsivis adventanti, liberare valuerint: Quapropter viribus tandem exhaustus, die 15 hujus Mensis, circa sextam matutinam, placidissimè è vivorum numero excessit, mundanasque molestias, beatitudine commutavit sempiternâ. Verè mundanas molestias beatitudine commutavit sempiternâ, ad quam beatitudinem obtinendam, ut paratus esset, die IV. Currentis Mensis. Virum Plur. Reverendum atq; Clarissimum Dominum M. GEORGIUM NIEHENCKEN Pastorem ad Div. Mariæ fidelissimum, Affinem ac Collegam N. æstimatissimum, olim Præceptorem, jam Confessionarium suum dexterrimum ad se evocavit & singulari cum devotione confessione

recitata

recitata, corroboratus ab eodem, absolutusque, cœlesti viatico corporis & sanguinis *JESU CHRISTI* dotatus, sanctissimæ voluntati Divinæ humillimo obsequio moriturus sese submisit, in soliloquiis, gemitibus, & precibus cum DEO Collocator ardentissimus, vera in *JESUM* fide plenissimus d. XV. Januarii circa VI. matutinam, integra hæctenus sibi constante ratione & sensibus placidissimâ morte ad cœlestia est evocatus, quum LI. annos & III. Menses ætatis his in terris absolvisset. Ita sumus homines, ita nec dignitati, nec virtuti parcat pallida mors, æquo pulsans pede pauperum tabernas, Regumque turres Ceterum virtus morte non obruitur, hæc inter nos florere nunquam desinet. Et anima prout pietate non fucata diviniqve amoris flamma, his in terris pulcherrimè erat purpurata; ita nunc in Cœlis omnes casus, tempestatisque secura absque marcore virefcit. Sed luget Curia, luget tota Civitas suum Consulern, suum Collegam dexteritiam, hæc Patrem Patriæ, in quem maximam collocarat spem suæ felicitatis amplissimam. Resarciat damnum Benignissimus DEUS, malaque omnia, quæ tanti portendere casus solent, ab hæc Republica Clementissime avertat? Si ædes piæ defuncti intramus animadvertemus summo jure dici eandem domum *LUTUS*, ubi summo mœrore marce mœstissima vidua, ubi luget mœstissimus unicus Filius, Cæteri que Privigni abs Beato instar Filii ex se prognati, amati, anxieque deplorant infortunium ob Parentem, ob Patrem per mortis inclementiam abreptum, lacrymisq; pene diffluunt, plerissimumque suum Patrem, post Deum Ter. Opt. maximum unicum solatium, unicam spem suarumq; fortunarum anchoram firmissimam dolent, & quis justissimum dolo.

dolorem vitio verteret. Luget deniq; Nobilissima
REDEKERIANA, SCHUTZIANA, GERDESIANA
Familia suū Agnatum, suum Generum, suum Fratrem, su-
um Affinem amicissimum. Nostrarum quid hic partium
censemus, Precamur ex animo : Deus ut ter Optimus,
terq; Maximus gravissimum inflictum vulnus obliget,
atq; efficacissimo lumentibus hisce adsit spiritus sui
lætifici solatio, ut agnoscant voluntatem Benigni Patris.
Is pientissimæ & Optimæ Viduæ sit loco Auxiliatoris for-
tissimi, Filio optimæ spei Viro juveni, cæterisque pri-
vignis Clarissimis loco Parentis, reliquisq; efficacissi-
me soletur. Corpus verò dum spe futuræ gloriosæ re-
surrectionis hodie terræ magnæ matri redditur, omnes
Proceres, imo universum Cœtum Academicum, ut id
ipsum hodie horâ primâ pomeridiana conditorio suo in-
ferendū, splendidissimo & frequenti cōmitatu deducant,
& sic exeqvias olim Professoris, ultimò Consulis eun-
di, conditorio suo inferendum accepto Comitatu dedu-
cant, & eundi Supremum Viro meritisimo honorem
periolvant, non ego solū, sed ex tumba meritis suis
clamans Defunctus vos monet, & rogitat, Agite, frequenti
vestrâ præsentia, vos emortuum hunc, Eius viduam,
totamq; splendidissimam Familiam magnificisse,
& facere, ostendite.

P. P. Sub Sigillo Rectoratus Acade-
mici die XXIII. Januarii,
An. MDCCIV.

CONVENTUS ERIT IN ÆDE DIV.
JACOB, S.

Subrubram reddideret; & de inarum, fesi inextingvibili, vigiliis continporporis lassitudine & languore fuerit. Quamvis verò ad Cachecticum hocce n. dum & radicitus extirpandum, consi non saltem nostra, & Excell. Dn. D. S. ga honoratissimi, verum etiam Exterc rimorum Medicorum fuerint implor tamen omnibus & quaviam, vel adm laudabile fuit & presidia namq; ga manu & prohibita, tant runt e & belli morb im & em a p & bu mund. mutavit beatitudine fe. atudinem obtine ratt. rrentis Mensis. Vi veren. arissimum Dominum UM N. CKEN Pastorem ad Div. finum, A. nem ac Collegam N. astima Præceptorem, jam Confessionarium suum ad se evocavit & singulari cum devotio

